(५) तृतीयपशोर्नियोजनं विधत्ते । "ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्टात्। ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परिगृह्णाति। तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः" इति। अश्वस्य 'उपरिष्टात्' ऊर्द्ध्वभागे, पशुं 'ऐन्द्रापौष्णं', नियुञ्जीत । योऽयं यजमानो 'राजन्यः', सोऽयमिन्द्रदेवताकः, 'पूषा', चान्नात्मक इत्युक्तं। एवञ्च सति पूर्वत्रापि पूषदेवताकस्य पशोरुक्तत्वादत्रापि पूषदेवताकस्योच्यमानत्वात् 'एनं' राजानं, 'उभयतः', 'अन्नाद्येन', युक्तं करोति। यस्मादुभतोन्नाद्य उक्तः 'तस्माद्राजन्यः', सर्व्वत्र 'अन्नादः', भवितुं शक्यः ॥

(६) चतुर्थपञ्चमपश्वोर्नियोजनं विधत्ते । "आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्य्यं धत्ते ॥ २ ॥ तस्माद्राजन्यो बाहुबली भावुकः" इति। ग्रीवायां कृष्णवर्णेन लाञ्छितौ अग्निदेवताकावजावश्वस्य 'बाह्वोः', नियुञ्जीत। तेन राजबाह्वोः 'वीर्य्यं', स्थापितं भवति । यस्मादेवं 'तस्माद्राजन्यः', खड्गधनुरादिधारणेन बाहुबलयुक्तो भवितुं समर्थः ॥

(७) षष्ठसप्तमयोः पश्वोर्नियोजनं विधत्ते। "त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थ्यौ सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्य्यं धत्ते। तस्माद्राजन्य ऊरुबली भावुकः" इति। लोमयुक्ते शक्थिनी ययोः तौ 'लोमशसक्थ्यौ', तादृशौ त्वाष्ट्रदेवताकौ पशू अश्वस्योर्वोर्नियुञ्जीत। तथा सति ऊर्व्वोः 'वीर्य्यं', धृतं भवति। 'तस्माद्राजन्यः', अश्वारोहणादावूरुबलयुक्तो भवति ॥